

sygn. akt IX Ka 402/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Sędziowie : SO Barbara Plewińska

SO Rafał Sadowski

Protokolant: stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 r.

sprawy **P. U.** oskarżonego z art. 278 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i **R. W.** oskarżonego z art. 278 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców obu oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 15 maja 2014 r. sygn. akt VIII K 1453/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. A. M. i adw. A. P. kwoty po 516,60-, zł. (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej, odpowiednio oskarżonym P. U. i R. W., z urzędu, w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia obu oskarżonych od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 402/14

UZASADNIENIE

W. T., P. U., M. R., R. W. zostali oskarżeni o to, że:

I. w dniu 18 marca 2013 w T. przy ul. (...) – teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1500 kg o wartości 1200 zł czym działali na szkodę (...)z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G.sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

II. w dniu 18 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1620 kg o wartości 1296 zł czym działał na szkodę

(...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

III. w dniu 18 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1358 kg o wartości 1414 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

IV. w dniu 19 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1080 kg o wartości 864 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

V. w dniu 19 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 980 kg o wartości 700 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 13§ 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VI. w dniu 13 marca 2013 r. w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1084 kg o wartości 813 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

VII. w dniu 14 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 960 kg o wartości 720 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

VIII. w dniu 15 marca 2013 w T. przy ul. (...) – teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1150 kg o wartości 897 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

IX. w dniu 16 marca 2013 w T. przy ul. (...) – teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 985 kg o wartości 879,90 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

X. w dniu 16 marca 2013 w T. przy ul. (...) - teren firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości 1000 kg o wartości 780 zł czym działał na szkodę (...) z/s w T. przy ul. (...), przy czym R. W. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 01.06.2005 do 29.04.2008 orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w G. sygn. (...) i (...) za przestępstwa przeciwko mieniu

tj. przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk zaś co do R. W. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 15 maja 2014 roku (sygn. akt VIII K 1453/13):

I uznał oskarżonych za winnych tego, że w okresie od 13 marca 2013 do 19 marca 2013 roku w T. przy ul. (...) - z terenu należącego do spółki akcyjnej (...) działając wspólnie i w porozumieniu, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złomu metalowego w ilości łącznej 10.737 kg wartości 8.863,90 zł oraz usiłovali, w dniu 19 marca 2013, dokonać zaboru 980 kg złomu metalowego wartości 700 zł – działając na szkodę S. G. - PPHU (...) z siedzibą w J., przy czym R. W. czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od 1 czerwca 2005 do 1 listopada 2007 oraz w okresie od 1 listopada 2007 do 29 kwietnia 2008 kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w G. w sprawach: (...) oraz (...) za przestępstwa przeciwko mieniu tj. przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art.13§1 kk w zw. 278§1 kk w zw. z art.12 kk zaś co do R. W. przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art.13§1 kk w zw. 278§1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.64§1 kk i za to, na podstawie art. 278§ 1 kk wymierzył:

- **W. T.** karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby,

- **M. R.** karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby,

- **P. U.** karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- **R. W.** karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 33§2 kk wymierzył W. T. i M. R. kary po 40 stawek dziennych grzywny i przyjmuje, że jedna dzienna stawka wynosi 10 zł;

III na podstawie art. 46 § 1 kk, zobowiązał każdego z oskarżonych do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwot po 1.250 zł na rzecz pokrzywdzonego S. G. - PPHU (...) z siedzibą w J.;

IV na podstawie art.63§1 kk na poczet kary orzeczonej w punkcie II zaliczył W. T. 2 dni zatrzymania w okresie od 19 marca 2013 do 21 marca 2013 i przyjął, że jeden dzień zatrzymania jest równym 2 dziennym stawkom grzywny;

V zwolnił oskarżonych od opłaty, poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa;

VI zasądził od Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz kancelarii Adwokackiej adw. A. M. kwotę 842,40 zł wraz z należnym podatkiem VAT oraz na rzecz kancelarii Adwokackiej adw. A. P. kwotę 691,20 zł wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej P. U. i R. W. z urzędu.

Od powyższego wyroku **apelację wnieśli obrońcy oskarżonych R. W. i R. U..**

Obrońca oskarżonego R. W. zaskarżył wyrok w całości podnosząc zarzuty:

1. naruszenia przepisów postępowania które miało wpływ na treść wyroku tj. art. 170§ 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 2 §2 kpk poprzez niesłuszne oddalenie wniosków dowodowych, co uniemożliwiło ustalenie prawdy obiektywnej i doprowadziło do niesłusznych wniosków, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów nie pod wpływem błędu,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony nie działał pod wpływem błędu co do faktu uzyskania zgody na zabranie złomu, gdy takiemu przyjęciu przeczy zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia oskarżonych.

Z ostrożności procesowej obrońca podniósł zarzut rażącej surowości wymierzonej oskarżonemu kary podczas gdy z okoliczności sprawy tj. działanie pod wpływem przekonania, że jego działania są zgodne z prawem oraz jego stan zdrowia uzasadniają wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W związku z powyższymi zarzutami obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego R. U. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary będącej wynikiem pominięcia, przy wyrokowaniu zasady in dubio pro reo oraz dokonania dowolnej oceny dowodów bez uwzględnienia doświadczenia życiowego i z uwzględnieniem okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego z pominięciem okoliczności przemawiających na jego korzyść.

W związku z powyższym zarzutem obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5-letni okres próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych R. W. i P. U. były oczywiście bezzasadne.

Z uwagi na brak wniosku o uzasadnienie wyroku pochodzącego od obrońcy oskarżonego P. U., którego apelacja została uznana za oczywiście bezzasadną, sąd odwoławczy - po myśli art. 457 §2 kpk - ograniczył zakres niniejszego uzasadnienia do zaprezentowania rozważań w przedmiocie argumentów podniesionych w apelacji obrońcy R. W., który stosowny wniosek złożył.

Obrońca R. W. kwestionując zaskarżony wyrok nie przedstawił argumentów, które czyniłyby ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji dowolnymi a ostateczne rozstrzygnięcie co do winy oskarżonego błędnym. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest wynikiem rzetelnej i poprawnej oceny dowodów, które potwierdziły winę w/ w oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu, a przeciwnie sugestie obrońcy nie zasługują na uwzględnienie. Ocena wszystkich zebranych dowodów nie budzi zastrzeżeń z punktu widzenia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, stanowiąc zarazem podstawę właściwych ustaleń faktycznych odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu. Analiza poszczególnych dowodów jak i wyprowadzone na jej podstawie wnioski co do winy oskarżonego sąd odwoławczy aprobuje jako prawidłowe. Lektura uzasadnienia - spełniającego wymogi z art. 424 kpk - świadczy też o tym, że rozstrzygając o odpowiedzialności oskarżonego sąd z równą starannością wyjaśniał okoliczności potwierdzające wersję oskarżenia jak i te przemawiające na niekorzyść oskarżonego, które ją podważały.

Skarżący forsując założenie o braku podstaw do uznania winy oskarżonego kładł nacisk na element działania oskarżonego za uprzednią zgodą pracownika ochrony na zabór złomu i akcentując konieczność uzupełniania postępowania dowodowego w tej części (przeprowadzenia oddalonych dowodów) podniósł błędy sądu meriti w tym zakresie, jednakże ze stanowiskiem obrońcy nie sposób się zgodzić. Weryfikując wersję oskarżonego (jak i pozostałych oskarżonych) odnośnie uzyskania pozwolenia od ochroniarza na wywóz złomu, trafnie sąd meriti wychwycił

jaskrawą rozbieżności w wersjach prezentowanych przez oskarżonych na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego, co ewidentnie podważa wiarygodność ich ostatnich zapewnień w tym zakresie. R. W. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym nie wspominał by miała miejsce sytuacja, że jakaś osoba (kierownik, ochroniarz, portier) udzielił zezwolenia na wywóz złomu ani nie bronił się tym, że uczestniczył w zabieraniu złomu w przeświadczeniu, iż został do tego przez kogokolwiek upoważniony. Poza tym późniejsze twierdzenie przez oskarżonych (i R. W.), że uzyskali oni pozwolenie na zabranie złomu jest nielogiczna i razi naiwnością, dlatego sąd odwoławczy nie ma wątpliwości, że wersja ta powstała na potrzeby niniejszego procesu. Wszak gdyby rzeczywiście oskarżeni działali za zgodą ochroniarza czy jakiegoś kierownika (i byli przekonani, że zgoda ta jest legalna i uprawnia ich do zabrania złomu) to z pewnością nie zdecydowaliby się na ucieczkę na widok patrolu policji na miejscu zdarzenia tylko podjęliby starania celem wykazania swojego „uprawnienia” do zaboru złomu. W optyce wyżej wskazanych okoliczności o żadnym działaniu oskarżonego pod wpływem błędu nie może być więc mowy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności odrzucenie wersji oskarżonych o działaniu w ramach „zgody” czy pod wpływem błędu, było zabiegiem uprawnionym i oceny tej nie zmieniają sugestie obrońcy, że decyzja sądu meriti w tym zakresie była przedwczesna z uwagi na nieuprawnione oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie szeregu ochroniarzy i pracowników portierni na okoliczności wyliczane przez obrońcę. Faktem jest, że w postępowaniu nie przesłuchano wszystkich potencjalnych ochroniarzy i portierów, którzy mogli udzielić oskarżonym „zgody” na zabór złomu o jakiej ci wspominali, jednakże ochroniarze, którzy zostali przesłuchani wykluczyli by zgoda taka została komukolwiek udzielona. Do wydawania tego typu pozwoleń nie byli również uprawnieni pracownicy spółki (...) (zwłaszcza, że ta nie była już właścicielem terenu) ani PPHU (...). W sprawie nie było potrzeby by przesłuchiwać wszystkie osoby których wniosek dowodowy dotyczył i rzeczywiście należało go oddalić jako zmierzający do przedłużenia postępowania. Weryfikacja prawdziwości wersji utrzymywanej przez oskarżonych (w oparciu o dowody zebrane w sprawie i z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego) nakazywała odrzucić ich zapewnienia o uzyskaniu zgody osoby uprawnionej na zabór złomu. Oskarżeni nie byli w stanie wskazać konkretnej osoby, która rzekomo udzieliła im zgody, zaś przesłuchiwanie wszystkich pracowników ochrony i ewentualnie pojawiających się na placu pracowników (...) byłoby bezprzedmiotowe i rzeczywiście zmierzało do przedłużenia postępowania. Odmienny pogląd obrońcy jest wynikiem wybiórczej i skrajnie jednostronnej oceny dowodów i bezspornych faktów, dlatego siła argumentów apelacji jest niewielka.

Kontrola odwoławcza nie wykazała też by orzeczona wobec oskarżonego kara cechowała się rażącą surowością. Wymierzając oskarżonemu karę sąd I instancji uwzględnił w sposób należyty dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk oraz ukształtował jej wysokość mając baczenie na konieczność zapewnienia realizacji celów kary. Oskarżony jest recydywistą, sprawcą niepoprawnym i skrajnie zdemoralizowanym. Ma na swoim koncie już osiemnaście wyroków skazujących. Ilość dotychczasowych skazań oraz odpowiadająca tej liczbie ilość popełnionych przestępstw oraz ich różnorodzajowość sprzeciwiały się złagodzeniu wymiaru kary. Niższa kara niż orzeczona przez sąd I instancji mogłyby wywołać u oskarżonego poczucie bezkarności i oplącalności popełnienia przestępstw, czego należy uniknąć.

Oskarżony prezentuje jednoznacznie naganną postawę na przestrzeni kilkudziesięciu już lat (od 1974 r.) i żaden z dotychczasowych wyroków ani żadna z orzeczonych kar (ani z warunkowym zawieszeniem wykonania ani bezwzględne ani nawet pobyty w zakładach karnych) nie skłoniły go do zmiany trybu życia i rezygnacji z naruszania porządku prawnego. Oskarżony wykazywał lekceważący stosunek do wyroków i ignorował zupełnie wymierzone mu kary bagatelizując zupełnie konsekwencje wynikające z zapadających skazań. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego nie uzasadnia zatem przekonania, że w odniesieniu do oskarżonego istnieją podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary. Obrońca formułując w apelacji postulat by wymierzyć oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem nie bierze pod uwagę okoliczności o ewidentnie niekorzystnej wymowie. Nie ma absolutnie żadnej gwarancji, że oskarżony nie popełni po raz kolejny przestępstwa, co do tej pory wielokrotnie mu się zdarzało. Ilość skazań pokazała, że oskarżony nie jest sprawcą przypadkowym a czyny stanowiące przedmiot osądu w niniejszej sprawie nie były incydentalnymi, okazjonalnymi naruszeniami prawa. Postawa oskarżonego jaką do tej pory prezentował charakteryzuje się notorycznymi przekroczeniami prawa; oskarżony nie jest w stanie utrzymać

poprawności zachowania i konsekwentnie lekceważy zapadające wobec niego wyroki. W przypadku oskarżonego prognoza na przyszłość jest niestety negatywna.

Te racje wespół z aprobatą dla dokonanej przez sąd I instancji oceny zebranych w sprawie dowodów, racjonalności wyprowadzonych wniosków z tych uznanych za wiarygodne, prawidłowej oceny prawnej zachowania oskarżonego, zadecydowały o uznaniu wywiezionej w sprawie apelacji obrońcy R. W. za bezzasadną w stopniu oczywistym.

W sprawie nie dostrzeżono uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu.

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwolnił obu oskarżonych od kosztów sądowych za drugą instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu - obciążony został Skarb Państwa.